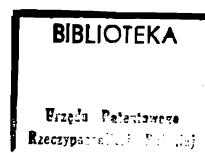

D01c. 1/00

Warszawa, 31 lipca 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY D01c 1/00

Nr 25925.

Kl. 29 b, 2.

Alfred Haessler
(Łódź, Polska).**Sposób kotonizacji włókien łykowych.**

Zgłoszono 12 października 1936 r.

Udzielono 20 grudnia 1937 r.

Dotychczasowe sposoby kotonizacji włókien łykowych, jak lnu, konopi i t. d., w celu umożliwienia przedzenia ich na przędzalniczych maszynach bawełniczych polegają na tym, że włókno po uprzednim moczeniu lub roszeniu i dokładnym oczyszczeniu z części drzewnych łądyg poddaje się działaniu chemikaliów, które rozpuszczają masę sklejącą i rozszczepiają długie grube włókna techniczne na krótsze i cienkie włókna elementarne, co do długości i grubości zbliżone do włókien bawełny i nadające się do przedzenia z domieszką bawełny.

Sposoby te jednak nie znalazły praktycznego zastosowania ze względu na to, że skotonizowane włókno wskutek działania

chemicznego zostaje osłabione, a otrzymany w ten sposób produkt jest bardzo drogi (około 2 razy droższy od bawełny), ponieważ obróbka chemiczna jest droga, a surowiec, użyty do przeróbki, musi być bardzo dobry i zupełnie oddrzewiony.

Niniejszy wynalazek usuwa powyższe wady w zupełności a polega na tym, że łądygi roślin łykowych po ewentualnym uprzednim moczeniu lub roszeniu oddrzewnia się w znany sposób, przy czym oddrzewnienie, ze względów praktycznych, nie musi być całkowite, a następnie włókno poddaje się działaniu gorącej lub ciepłej wody z bardzo małą domieszką alkaliów lub bez alkaliów, na skutek czego zachodzi częściowe rozszczepienie włókien technicz-

nych na włókna krótsze i cieńsze (pół-elementarne).

Po wysuszeniu materiał, otrzymany w ten sposób, pozbawia się mechanicznie luźnych części drzewnych, po czym rozluźnione włókna techniczne rozczesuje się w maszynach na włókna elementarne, przy czym stopień rozczesania dowolnie się reguluje przez odpowiednie nastawianie maszyn.

Powyższy sposób stanowi w zestawieniu z dotychczasowymi sposobami kotonizacji znaczny postęp techniczny.

Do kotonizacji nadaje się bowiem z dobrym skutkiem gospodarczym każda słoma liniana lub konopna, zarówno lnu lub konopi, sianych na włókno, jak również sianych na nasienie (ostatnio wymieniona słoma dotychczas wogóle nie opłacała się w przeróbce i była niszczona), jak również każde włókno nawet w najgorszym gatunku i o najwyższym stopniu zanieczyszczenia. Poza tym pominięty zostaje kosztowny proces roszczenia lub moczenia, a cała przeróbka w 90%-ach jest zupełnie zmechanizowana, przez co mało kosztowna.

Poza tym możliwość dowolnego regulowania stopnia rozszczepienia włókna pozwala na dostosowywanie go do mieszania z każdym gatunkiem bawełny.

Sposób według wynalazku niniejszego, nie stosujący niszczącego działania chemikaliów, pozwala na wytworzenie znacznie mocniejszego włókna od dotychczas otrzymywanej kotoniny, a nawet mocniejszego od włókna bawełnianego. Wreszcie możliwość użycia do przerobu każdego surowca, od najwyższych do najniższych gatunków, oraz tanieść przeróbki powoduje, że otrzymana kotonina jest tańsza od bawełny.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób kotonizacji włókien łykowych, znamienny tym, że moczone lub roszzone, albo niemoczone i nieroszone włókna, po oddrzewnieniu obrabia się gorącą wodą, ewentualnie z małą domieszką alkaliów, lub poddaje się działaniu ciepłej wody o temperaturze 30 — 40°C w ciągu 2 — 5 dni i następnie wypłukuje, po czym włókna po wysuszeniu oczyszcza się maszynowo z przylegających części drzewnych i rozczesuje na krótkie cienkie włókienka.

Alfred Haessler.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

